

maaske blive i den Form, at England lagde Told paa; det kunde tænkes. Om vi saa kunde forskrække England med, at ogsaa vi lagde Told paa Indførselen fra England hertil, hvad vi for øvrigt, saa vidt jeg ved, gør paa adskillige Varer — vi gengælder i saa Henseende ikke Englands Optræden overfor os —, det maa vi overveje til den Tid. Det kan ikke nytte, at vi nu drøfter, hvad vi skal gøre, hvis England lukkede. Det danske Landbrug har før maattet lægge sin Produktion om efter Forholdene paa Verdensmarkedet, og det kan det blive tvunget til igen. Det maa gaa, som det kan falde sig; det er vi ikke Herrer over. — Jeg har fremdedes det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde bruge Importreguleringen som Overgang til øget Toldbeskyttelse. Det bliver Følgen; det er jeg ganske overbevist om. Og Virkningen af begge disse to Ting er faktisk den samme. — Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om, at vi havde et Kort paa Haanden overfor Czekoslovakiet. Ja, det er uhyre nemt at faa et Kort paa Haanden paa den Maade, at man siger: Nu tager vi og lukker for al Import hertil. Saa tror vi, vi har et Kort paa Haanden; men det kunde nok blive os, der kom til at sidde med Sorte Per, idet Czekoslovakiet gjorde et Modtræk og sagde: Saa lukker vi ogsaa; vi gør med vore Kort, hvad vi vill! Saa er det vist os, der sidder daarligt i det. Det er en farlig Maade at have Kort paa Haanden paa.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg vilde ønske, at den tilstedeværende Forsamling var en Forsamling af Landboere. Saa tror jeg, man meget snart vilde faa at vide, at Landboernes Syn ikke er et saadant, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup ønsker. Jeg tror, at Landboerne vilde forstaa, at det i Virkeligheden er mig, der taler til Fordel for deres Sag, medens det ærede Medlem, hvor mærkeligt det end lyder, fuldkommen vedkender sig den negative og selvopgivende Politik. Han har til Spørgsmaalet om en eventuel Lukning eller Toldpræferencehindring paa det engelske Marked ikke andet at sige end: Man kan tro saa meget; hvis det kommer dertil, saa maa det komme! Men det er den Politik, vi ikke har Raad til at føre her i Landet, hvad enten man saa kalder sig Landbrugets selvbestaltede Talsmand eller ikke. Jeg har Lov til som dansk Borger at hævde de Anskuelser, som jeg tror; er til

størst Gavn for Landbruget i Længden; og det er, at denne Selvopgivelse og negative Politik kan vi ikke blive ved med at fortsætte.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg maa meget bestemt tilbagevise det ærede Medlem Hr. Pinstrups sidste Bemærkning om, at jeg havde gjort mig til Talsmand for Protektionisme. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup ved meget godt, at det er forkert. Toldbeskyttelse er Varefordyrelse, og jeg har taget Ordet for Prisregulering, og da jeg gjorde det, var det det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der sagde: Ja, Tak, lad os ikke faa de Tider tilbage med Prisregulering. Det var ham, der var Varefordyrelsens Tilhænger og Talsmand og vilde have haft, at vi skulde have haft langt højere Priser baade for Landbrugets og for Industriens Vedkommende. Nu vover Varefordyrelsens Tilhænger og Talsmand at komme og bebrejde mig det samme, skønt jeg udtrykkelig har erklæret mig for Tilhænger af Prisregulering. Jeg maa paa det allerbestemteste afvise noget saadant.

Pinholt: Jeg skal ikke forlænge den i høj Grad interessante Diskussion om vore handels- og toldpolitiske Forhold. Jeg tror dog at kunne sige, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har udtrykt de Tanker, som gaar gennem den danske Landbostand (*Fraenkel: Følelse!*). Jeg tror ikke, man kan nøjes med at sige det, jeg tror, Landbruget har overtænkt de Forhold længe. Jeg tror, at man har tænkt sig om, inden man har taget sin Stilling med Hensyn til disse handelspolitiske Forhold.

Jeg ønsker først at bringe den højt-ærede Minister for offentlige Arbejder en Tak, fordi han sendte Stormflodskadeudvalget ned til Kysten mellem Blaavandshuk og Skallingen, som i Øjeblikket bliver nedbrudt af Havet, og hvor der er Fare for, at den store Strækning, som er Erhvervsbasis for en 400 Mennesker, kan blive fuldstændig lagt øde. I 1882 brød Havet igennem Klitterne og tildækkede en hel Del Arealer dør med Sand, og der fremkom Oversvømmelser, som gjorde meget betydelig Skade. I 1885 opførtes et Dige, det saakaldte Hoffmannsdige, som har været til Beskyttelse siden. I 1895 forlængede man dette Dige med det saakaldte Lille Dige, et Sommerdige, som beskytter mod Sommerens Oversvømmelser og mod Sandvandring over Arealet om